

[Arne Melchior]

den, og det tror jeg såmænd slet ikke man skal kimse ad.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke støtte dette forslag, og som begrundelse skal jeg henvise til det svar, undervisningsministeren har givet hr. Steen Folke den 10. december 1980 på et spørgsmål stillet af hr. Steen Folke desangående.

Af svaret fremgår det ganske klart, at dette er en ordning, som hjælper unge mennesker, som har en eller anden familiemæssig tilknytning til et fag, til at komme videre i uddannelsen. Vi finder, det er en god ordning dels for faget, dels for de unge mennesker. Og så skal vi da heller ikke se bort fra, at ordningen ikke er af nye dato, og at den er tiltrådt af begge arbejdsmarkedets parter, og det er på den baggrund, ministeren har ønsket at godkende en sådan ordning. Vi er enige i dette synspunkt.

Alfred Hansen (DR):

Jeg har bemærket, at ministeren i sin tale vedrørende beslutningsforslag nr. B 68 ikke har taget afstand fra selve forslaget formulering, og dermed har ministeren jo indirekte givet tilslutning til det, som siges, nemlig at der er reserveret en særlig kvota, som forbeholdes børn af arbejdsgivere inden for branchen.

Jeg vil tilslutte mig de forrige ordførere, som har givet udtryk for, at dette ikke er udtryk for lige adgang til uddannelse. Derfor synes vi, at der i allerhøjeste grad er behov for i udvalget at se på, om ikke vi kan få det ændret, så der virkelig bliver tale om, at de unge har lige adgang til at søge og muligheder for at få denne uddannelse. Jeg mener også, der ligger noget forvridende i hele den strukturelle opbygning, gældende regler er udtryk for.

Det var interessant at høre venstres ordfører, hr. Øllgaard, tale om, at der jo ikke var så stor en forskelsbehandling. Dermed har venstres ordfører altså accepteret og sagt, at der er tale om forskelsbehandling. Jeg gad vide, hvor stor en forskelsbehandling venstre kan tillade på et sådant område. Jeg vil minde venstre om, at de ynder at besmykke deres navn med »Danmarks liberale parti«. Det synes jeg nok må medføre nogle forpligtelser med hensyn til lige frihed og lige ad-

gang til at søge og få en uddannelse. Gældende regler bygger på et fødestedskriterium, hvor grupper fra et bestemt geografisk område forlods får del i de uddannelsespladser, der er.

Når der henvises til, bl. a. af den sidste ordfører, at det er en regel, der har været gældende i mange år, og så kan man jo godt køre videre, så vil jeg sige, at situationen er ændret betydeligt, idet der nu er langt flere, der søger om optagelse, end der rent faktisk er muligheder for at optage. Hvis man havde denne regel på et tidspunkt, hvor man dårlig nok kunne få det antal ansøgere, der var plads til i uddannelsen, havde det ikke så stor en forvridende virkning, som det har nu. Nu er det i virkeligheden en særlig begunstiggelse, hvis man i det hele taget kan få en uddannelse, og derfor synes jeg, der er grund til, at ministeren overvejer at ændre gældende regler. Der er naturligvis behov for fleksibilitet i vores uddannelsessystem, og det synes jeg ikke de gældende regler er udtryk for.

I ministerens svar af 10. december 1980 til hr. Steen Folke siger ministeren:

»Det er en ordning, der er foreslået af arbejdstagernes og arbejdsgivernes organisationer, og som jeg har fundet det rigtigt at imødekomme.«

På det grundlag vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ville synes, det var en god idé at opretholde den nuværende ordning, hvis ikke arbejdstagere og arbejdsgivere var blevet enige om det.

Jeg fornemmer længere henne i ministerens svar, at ministeren ikke synes, det er så særlig godt. Ministerens svar efterlader det indtryk hos mig, at hun faktisk har lyst til at ændre det, idet hun siger:

»Jeg vil da godt føje til, at det ikke er uden betænkelighed, man har en sådan ordning inden for bestemte fag.«

Det synes jeg er tilstrækkelig begrundelse for, at vi i udvalget søger at få fjernet de urimeligheder, som er til stede i øjeblikket. Retsforbundet kan støtte hensigten med forslaget.

Lawaetz (FP):

Jeg vil være venlig og tro, at det ikke er et rent partipolitisk spørgsmål, men at der ligger en idealistisk idé bag. Vi kan godt blive